نگاه

چین شاید واسط اینستکس باشد

امیرحسن کشاورززاده

● گمانه‌زنی‌ها درباره آینده برجام در ماه‌های گذشته و بعد از آغاز گام‌های ایران در کاهش تعهدات خود در برجام به یکی از مهم‌ترین موضوعات دستگاه دیپلماسی کشور بدل شده است. اهمیت این سند بین‌المللی بر کسی پوشیده نیست. این حساسیت ازآن‌رو است که سناریوهای احتمالی پیش‌رو، هرکدام می‌توانند تأثیر درخورتوجهی در شرایط و وضعیت کشور ایجاد کنند.

این نوشته در پی آن است تا با بررسی روند طی‌شده در برجام سناریوهای احتمالی آینده را بررسی کند.

در پیوست دوم متن برجام کشورهای اروپایی به طور واضح متعهد شده‌اند تا آثار تحریم‌های مالی و اقتصادی را برای ایران از میان بردارند. ازبین‌بردن آثار تحریم‌ها موضوعی فراتر از تعلیقات و سازوکارهای تشریفاتی است. عبارت برطرف‌کردن آثار تحریم‌ها، کشورهای اروپایی را موظف به ایجاد سازوکارهای عملی می‌کند و تا زمانی که آنها این شرایط را به وجود نیاورده‌اند، به‌روشنی نقض‌کننده تعهدات خود در برجام هستند. در ماه‌های گذشته موضوع INSTEX از طرف اروپایی‌ها مطرح شد؛ البته همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، تأثیر درخورتوجهی در تجارت با ایران نداشت. از دیگر اقدامات حوزه مالی اروپا بسته پیشنهادی امانوئل مکرون در حاشیه کنفرانس سران جی- هفت بود. بسته‌ای که در آن فرانسه مدعی شده بود در مقابل به پای میز مذاکره آمدن ایران نوعی بسته جبرانی ازجمله یک خط اعتباری ۱۵ میلیارددلاری برای ایران تخصیص دهد. ذکر این نکته حائز اهمیت است که تأمین مالی این خط اعتباری در اصل به واسطه استقراض فرانسوی‌ها از طرف چینی برنامه‌ریزی شده بود که در عمل نیز به جایی نرسید. به نظر می‌رسد که اروپایی‌ها به دنبال ایجاد یک ساختار مالی واسطه از طریق پکن برای ایران هستند. به سخنی دیگر، یکی از سناریوهای پیش‌رو احتمالا ایجاد یک شبکه مالی با واسطه‌گری چین بین اروپا و ایران باشد که ساختاری شبیه به INSTEX اما با سه بازیگر دارد.

از دیگر مباحث مربوط به برجام موضوع مکانیسم ماشه (Snap back) است. توانایی یا ناتوانی به‌کارگیری این مکانیسم از جانب اروپایی‌ها تأثیر مهمی بر آینده برجام خواهد داشت. به عبارت دیگر بازگشت تحریم‌های سازمان ملل مساوی با متلاشی‌شدن کل پیکره برجام خواهد بود. به‌علاوه در صورت مطرح‌بودن این مکانیسم با دستاویزی حقوقی و مستدل، کشورهای اروپایی می‌توانند از آن به‌عنوان اهرم فشار در مقابل گام‌های هسته‌ای ایران استفاده کنند. مکانیسم ماشه روندی است که در آن تحریم‌های سازمان ملل بدون به رأی گذاشته‌شدن مجدد در شورای امنیت، از سر گرفته می‌شود. بیان این نکته ضروری است که این مکانیسم در ابتدا برای جلوگیری از اقدام ایران در نقض تعهدات هسته‌ای خود طراحی شد، به عبارتی دیگر این سازوکار برای زمانی در نظر گرفته شد که ایران اولین عضوی باشد که توافق‌نامه را نقض می‌کند که دراین‌باره اولین عضو نقض‌کننده به‌روشنی آمریکا است. به‌علاوه با توجه به متن برجام طرف دیگر زمانی می‌تواند از مکانیسم ماشه استفاده کند که بر این باور باشد که رفتار طرف دیگر نمونه‌ای واضح و مبرهن از انطباق‌نداشتن عمده با توافق‌نامه باشد. طبق اصول اولیه هر توافق‌نامه حقوقی، این باور به تمکین‌نکردن از متن توافق‌نامه باید همراه با حسن‌نیت از طرف دیگر باشد؛ درحالی‌که هیچ‌یک از اعضای باقی‌مانده در برجام نمی‌تواند مدعی باشد که با حسن‌نیت باور به تمکین‌نکردن ایران از برجام دارد؛ چراکه تمام اقدامات ایران تا به امروز قانونی بوده و به طور واضح به جامعه جهانی اعلام شده است. هرگونه اقدام اروپا برای به‌کارگیری این سازوکار در آینده در اصل تمسخر قوانین بین‌الملل و شورای امنیت سازمان ملل خواهد بود؛ چراکه این اولین‌بار در تاریخ خواهد بود که شورای امنیت کشوری را برای استفاده از ابزارهای قانونی‌اش به منظور ایجاد فشار برای حفظ و احیای قطع‌نامه سازمان ملل (۲۲۳۱) مجازات می‌کند؛ اما در آخر طرف‌های اروپایی برای متهم‌کردن ایران باید شواهدی مبنی بر نقض توافق‌نامه از سوی ایران با اهداف ماجراجویانه ارائه دهند؛ درحالی‌که این موضوع روشن است که اقدامات ایران فقط در راستای احیا و حفظ برجام است. به نظر می‌رسد که در آینده با توجه به اینکه استفاده از سازوکار ماشه برای اعضای باقی‌مانده عملی نیست، طرف اروپایی با ایجاد ساختارهای مالی با واسطه‌گیری چین یا استقراض از چین به دنبال مسامحه با ایران بر سر گام‌های هسته‌ای باشد.

politics@sharghdaily.ir

واشنگتن به‌دنبال فشار بر مسکو

روس‌ها کجای معادله می‌ایستند؟

شرق: سناریوی جدید دونالد ترامپ فشار به روسیه است تا این کشور را علیه ایران با خود همراه کند. این سناریو البته اصلا پوشیده و در لفافه نیست، بلکه طبق بیانیه کاخ سفید، دونالد ترامپ از روسیه خواسته تا از تلاش‌های ایالات متحده برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح اتمی حمایت کند.

از این برنامه در ملاقات مشترک سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، با مایک پمپئو، همتای آمریکایی‌اش، رونمایی شده و البته در ملاقات خصوصی لاوروف با ترامپ نیز بر آن تاکید شده است. حال سؤال اصلی اینجاست که کرملین چقدر ممکن است زیر این فشار قد خم کند؟ اگرچه ایرانیان خاطرات خوبی از روابطه مشترک با روس‌ها ندارند، اما مسکو در سال‌های اخیر بهترین سطح رابطه را با تهران داشته است. دولت یازدهم اگر در هر کدام از ارتباطاتش در حوزه روابط بین‌الملل با مشکل مواجه بوده، در بهبود رابطه دولت‌های پیش از خودش با روسیه کارنامه موفقی به‌جا گذاشته است. اما روابط بین‌الملل بر پایه منافع هر کشوری طراحی می‌شود؛ اگر قرار باشد از همراهی روسیه با ایران، این کشور مغبون شود، بدون شک از حمایت‌هایش از ایران و برجام دست برخواهد داشت؛ چنانکه تجربه همراهی‌نکردن روسیه با ایران در دور پیشین تحریم‌ها در دولت احمدی‌نژاد نشان داد که این کشور نیز مانند دیگران عقد اخوتی با کسی ندارد. از سوی دیگر، تجربه قطعه‌قطعه‌کردن اس- ۳۰۰ و دعوی ناکام حقوقی ایران علیه روسیه هنوز از یاد نرفته است که به بهانه تحریم‌ها علیه برنامه تسلیحاتی ایران انجام گرفت.

با این اوصاف، مواضع مقامات روس دربرابر ایران و برجام در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که روسیه فعلا قصد خالی‌کردن پشت ایران را ندارد و این می‌تواند نکته مثبتی در این بین باشد. علاوه بر این، لاوروف به تأکید می‌گوید: «باید هر کاری که لازم باشد برای حفظ برجام انجام دهیم تا ایران بتواند استفاده صلح‌آمیز هسته‌ای داشته باشد». سفیر روسیه در ایران نیز در مصاحبه‌های مختلف بر همراهی و همکاری با ایران تأکید دارد. آنها درباره آنچه برای برجام رخ داده است، بیش از همه ایالات متحده آمریکا را مقصر می‌دانند. با این اوصاف، گام‌های کاهش تعهدات هسته‌ای ایران که در واکنش به عدم اجرای تعهدات برجامی آمریکا انجام شد، می‌تواند روند همراهی‌ها را دستخوش تغییر کند. اخیرا و بعد از گام چهارم کاهش تعهدات هسته‌ای در مهرماه، روسیه از طرح توسعه فردو کنار کشید و اعلام کرد این توقف همکاری به دلایل فنی انجام شده است. با این حال، اگر

محمود شوری

امیرعلی ابوالفتح

این توقف همکاری طولانی‌مدت باشد و فشارهای ایالات متحده آمریکا ادامه‌دار باشد، این سؤال جدی است که «مسکو تا کجا، پای ایران می‌ایستد؟»

این پرسش را با دو کارشناس که در حوزه مطالعات روسیه و آمریکا فعال هستند به بحث گذاشتیم:

محمود شوری، کارشناس روسیه:

همراهی روس‌ها با آمریکا به ضررشان است

◄ آمریکا اخیرا تلاش‌هایی را آغاز کرده است تا روسیه را در مقابل ایران همراه کند. این هم‌زمان با چالش‌هایی است که آمریکا و روسیه بین خود دارند. چقدر ممکن است که روسیه در تعامل با آمریکا، دست از حمایت از ایران بردارد؟

به‌هرحال در تعاملاتی که روسیه با آمریکا دارد، همیشه ایران از موضوعات محوری در بحث و گفت‌وگو و چالش بین دو طرف بوده است. این نگرانی معمولا مطرح می‌شود که روسیه در تعاملات با آمریکا ایران را برای دادن امتیازات قربانی کند. درباره این مسئله دو نکته را باید در نظر گرفت: نخست اینکه روسیه تا چه اندازه‌ای توانایی این کار را دارد و دوم اینکه حضور ایران و بازیگری و نقش‌آفرینی‌اش، چه در حوزه سوریه و چه در حوزه‌های دیگر، چقدر به تعاملات روسیه و حمایت‌هایش از ایران منوط است. واقعیت این است که نه روسیه آنقدر توانمند است که بخواهد ایران را وادار به کاری بکند و نه به دلیل مسائل استراتژیک و منافع خودش، علاقه‌ای دارد که در تعاملات ایران را قربانی کند. از آن طرف هم نوع بازیگری ایران به روسیه منوط نیست و ایران ابزارها و امکانات خودش را برای حضور در سوریه و نقش‌آفرینی‌هایش در این حوزه و حوزه‌های دیگر دارد. به هر حال، بین آمریکا و روسیه همیشه این بحث‌ها و تلاش‌ها وجود داشته است؛ نه روسیه دلیل چندانی برای این کار دارد و نه این کار به نفعش است و نه ایران آنقدر ضعیف است که بخواهد در این بازی‌ها نقش خودش را از دست بدهد.

◄ با توجه به سوابق روسیه در این زمینه، در دوران پیش از برجام یا در مسئله اس-۳۰۰ و از این قبیل، ممکن نیست که روسیه، نه در حد قربانی‌کردن بلکه در حد امتیازدادن، چنین اقدامی کند؟

آن زمان بحث قطع‌نامه‌های شورای امنیت مطرح بود و تحریم‌هایی که در چارچوب شورای امنیت مصوب شده بود. روسیه به‌عنوان عضو شورای امنیت همیشه در نظر دارد که به قطع‌نامه‌ها عمل کند. الان اما بحث اقدامات یک‌جانبه آمریکاست و اروپا هم مکرر از آمریکا انتقاد می‌کند که این اقدامات یک‌جانبه به امنیت بین‌المللی ضرر وارد می‌کند. به‌هرحال ایران هم می‌داند که اگر روسیه بخواهد در زمین آمریکا بازی کند، شرایط منطقی طوری است که کاملا به نفع آمریکا است که روس‌ها پیگیر چنین چیزی باشند.

روسیه هیچ فداکاری‌ای برای ایران نمی‌کند؛ اما منفعتش در این نیست که آمریکا در این هجمه علیه ایران پیروز شود و این را باید به‌عنوان یک معیار در بررسی رفتارهای روسیه در نظر گرفت. طبیعی است در نقاطی که با منافعش تعارض دارد، منافع خود را دنبال کند اما در بحث آمریکا واقعیت این است که روس‌ها اگر بخواهند همراهی کنند، به ضرر خودشان است.

◄ اگر بحث، طبق نامه اروپا و تلاش‌های آمریکا به شورای امنیت بکشد، روسیه همچنان در موضع حمایت از ایران خواهد بود یا ممکن است کنار بکشد؟

قطعا روسیه و چین بیشترین تلاش را برای حفظ برجام می‌کنند، مگر اینکه شرایط به‌گونه‌ای پیش برود که همه بپذیرند برجامی بر جا نمانده است؛ ولی تا زمانی که ایران پایبند به برجام است، روسیه هم از این مسئله حمایت می‌کند و به نظرم علی‌القاعده نباید روس‌ها در این مبحث وارد شوند که بخواهند دوباره مسائل به شورای امنیت بکشد یا بخواهند مکانیسم ماشه را پی بگیرند و قطع‌نامه‌ها برگردد. تحت آن شرایط، عملا هیچ نفعی برای روسیه در چنین شرایطی متصور نیست.

امیرعلی ابوالفتح، کارشناس آمریکا:

کار به سلاح اتمی بکشد، روسیه با غرب همراه می‌شود

◄ آمریکا از چه ابزارهایی ممکن است در تلاش برای همراه‌کردن روسیه با خود استفاده کند؟

در درجه نخست از ابزار ایران‌هراسی. این‌گونه که ایران را در آستانه دستیابی به سلاح اتمی از طریق نقض برجام معرفی کند تا روس‌ها به دلیل نگرانی از اشاعه سلاح‌های اتمی، به‌ویژه از سوی همسایه جنوبی‌شان، در مسیر فشار بر ایران قرار بگیرند. درعین‌حال، آمریکایی‌ها امیدوار هستند با بازگذاشتن دست روس‌ها در مناطقی مانند سوریه، زمینه را برای دورکردن مسکو از تهران فراهم کنند.

◄ چقدر ممکن است روسیه در این شرایط پشت ایران را خالی کند؟

سیر تحولات دو سال گذشته نشان می‌دهد با وجود تلاش آمریکایی‌ها، روسیه همچنان به حمایت از ایران و برجام ادامه می‌دهد. اما این حمایت بی‌قیدوشرط نیست. به‌عبارت‌دیگر اگر قدم‌های تهران برای کاهش تعهدات برجامی، ایران را در آستانه ساخت سلاح اتمی قرار دهد - آن‌گونه که آمریکایی‌ها پیش از برجام مدعی بودند - روسیه با غرب در مهار خطر «ایران هسته‌ای» همراه خواهد شد. روسیه با وجود علایق فراوان به گسترش روابط با ایران، یک خط قرمز دارد و آن این است که کشوری دیگر در جهان به سلاح اتمی دست نیابد یا حتی به آن نیز نزدیک نشود. ازاین‌رو، میزان حمایت روسیه از برجام، رابطه مستقیمی با تصمیمات ایران برای کاهش تعهدات برجامی دارد.

رویترز گزارش داد

کانال تبادلات بشردوستانه سوئیس با ایران نزدیک راه‌اندازی

شرق: خبرگزاری رویترز نوشت سوئیس در چند ماه آینده، کانالی برای تبادلات بشردوستانه با ایران به راه می‌اندازد. این خبرگزاری به نقل از مقامات ارشد سوئیس و آمریکا می‌نویسد این کانال که برای تبادلات غذایی و دارویی به کار گرفته خواهد شد، تلاشی برای ارسال کالاهای سوئیسی در این زمینه، بدون برخورد با تحریم‌های آمریکا خواهد بود. این پیشنهاد در حالی مطرح می‌شود که درحال‌حاضر روی کاغذ، غذا، دارو و دیگر محصولات مربوط به مسائل انسانی از تحریم‌های آمریکا معاف هستند؛ اما در عمل به دلیل گستردگی و شدت تحریم‌های بانکی ایالات متحده علیه ایران، امکان تجارت در این زمینه‌ها نیز برای ایران بسیار محدود و ناچیز است.

مقامات ایالات متحده در موضع‌گیری‌های رسانه‌ای تأکید دارند که این کشور مانعی برای مبادلات انسان‌دوستانه با ایران ایجاد نکرده است؛ اما علاوه بر تحریم‌های بانکی که مانع این تبادلات می‌شوند، مواضع خود این دولت در مصوبات و تصمیم‌ها نیز این ممانعت را تصریح می‌کند. در جدیدترین دستورالعمل وزارت خزانه‌داری آمریکا که در وب‌سایت این نهاد منتشر شده، آمده است: «اشخاص آمریکایی از ورود به مبادلات با خطوط کشتی‌رانی جمهوری اسلامی ایران یا E-sail برای انجام مبادلات مختلف ازجمله مبادلات مربوط به فروش کالاهای کشاورزی، غذا، دارو یا دستگاه‌های پزشکی منع می‌شوند». در ادامه این توضیحات که در بخش پرسش و پاسخ وب‌سایت منتشر شده، آمده است: «مضاف بر این، آن دسته از اشخاص غیرآمریکایی که آگاهانه اقدام به انجام مبادلاتی با خطوط کشتی‌رانی ایران حتی در زمینه فروش کالاهای کشاورزی، غذا، دارو یا دستگاه‌های پزشکی کنند، در معرض خطر تحریم قرار خواهند گرفت». به‌تازگی نیز در سی‌وسومین نشست بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر، هیئت آمریکایی با همراهی هیئت‌های کانادایی و بریتانیایی، با تصویب بند پیشنهادی ایران درباره آثار منفی تحریم‌ها بر ارائه کمک‌های بشردوستانه به افراد متأثر از بلایای طبیعی مخالفت کرد.

پاسکال بریسویل، وزیر خارجه سوئیس و ادوارد مک‌مالن، سفیر ایالات متحده در این کشور، در مصاحبه‌هایی جداگانه در پایتخت سوئیس دراین‌باره صحبت کردند. بریسویل دراین‌باره گفت: «نقش ما واقعا این است که بتوانیم غذا و کالاهای حوزه سلامت را به مردم ایران برسانیم. برای همین هم سخت در تلاشیم که این کانال بشردوستانه را برپا کنیم». به گزارش رویترز، ایالات متحده در ماه اکتبر مشخص کرد که چنین توافقاتی چگونه انجام می‌شود که در آنها، بانک مرکزی ایران دور زده شود و تضمین شود که هیچ مبلغی به ایران منتقل نخواهد شد و این موضع‌گیری به پیشبرد فرایند و ایجاد حاشیه امن برای صادرکننده‌های سوئیسی کمک کرد: «در نهایت این موضوع به این بستگی دارد که شرکت‌ها و بانک‌ها بخواهند مشارکت کنند». او افزود: «به‌تازگی پیشرفت‌هایی داشته‌ایم». او در پاسخ به این سؤال که آیا این سازوکار تا نیمه اول سال ۲۰۲۰ اجرائی خواهد شد، پاسخ داد: «امیدوارم؛ اما خیلی سخت می‌شود پیش‌بینی کرد؛ چون تمام فرایند در اختیار ما نیست».

سفیر آمریکا در سوئیس نیز دراین‌باره موضعی امیدوارانه داشت: «خوشبختانه من فکر می‌کنم در نقطه‌ای هستیم که داریم روی جزئیات نهایی با سوئیس کار می‌کنیم. امیدوار هم هستم که در آینده نزدیک، به نوعی پایان‌بندی در این مکالمه برسیم».

رویترز می‌نویسد شرکت‌های بزرگی مانند نستله، روشه و نُوارتیس همین حالا هم در ایران تولیدات دارند و کانال جدید به دنبال تشویق شرکت‌های کوچک‌تر به صادرات غذا و دارو به ایران است.

این اقدامات در حالی پیگیری می‌شود که در ماه‌های اخیر، اخبار مختلفی از مشکلات دارویی و امکانات پزشکی در ایران به دلیل تحریم دیده می‌شود. معروف‌ترین نمونه این اخبار، خبر مربوط به نبود پانسمان مخصوص بیماری مبتلا به ای‌بی بود که گفته شد منجر به مرگ تعدادی کودک ایرانی نیز شده است. شرکت سوئدی مولنلیکه که تولیدکننده این نوع پانسمان مخصوص است، در پاسخ به پیگیری‌های رسانه‌ها و فعالان ایرانی تأیید کرد که به دلیل تحریم‌ها، از فروش این محصول به ایران خودداری می‌کند. به‌تازگی کره جنوبی نیز واردات غذا و دارو به ایران را متوقف کرده است و با این تصمیم، تراز بالای تجاری این کشور با ایران نزدیک به صفر شده است.

درباره سازوکار تجاری اینستکس، بین ایران و اروپا نیز این پیشنهاد مطرح شده بود که برای تعاملات انسان‌دوستانه به کار گرفته شود. ایران، البته با این ایده که این سازوکار فقط مخصوص این موضوع باشد، مخالف بود؛ اما با این روش به‌عنوان قدم اول برای شروع فرایند موافقت کرد. فرانسه نیز تلاش‌های بسیاری در ماه‌های اخیر در این زمینه داشته؛ اما همچنان ناکام مانده است. بریسویل می‌گوید: «اگر این الگو جواب بدهد، بسیار خوب خواهد بود؛ اگر دیگران بتوانند این را دنبال کنند». او تصریح کرد: «این یک ابزار رقیب نیست؛ بلکه فقط رویکردی با کمی تفاوت است». او تأکید می‌کند: «ما البته آماده هستیم که اگر دو طرف از ما بخواهند، [تعاملات] بیشتر [را] تسهیل کنیم».

کوتاه از دیپلماسی

کنگره آمریکا در شرف تحریم ایران سوریه و روسیه

● **ایسنا:** کنگره آمریکا تصمیم دارد لایحه‌ای را تصویب کند که دولت این کشور را مجاز به تحریم سوریه، ایران و روسیه می‌کند. به گزارش ایسنا، به نقل از واشنگتن‌پست، لایحه‌ای قانونی در کنگره آمریکا که بیش از سه سال است از ارائه آن می‌گذرد، در آستانه تصویب در کنگره بوده و دولت آمریکا را مجاز می‌کند تا علیه حکومت بشاراسد در سوریه و همچنین علیه ایران و روسیه با ادعای مداخله در امور سوریه تحریم‌هایی اعمال کند. آدام کینزینگر، نماینده آمریکایی و از حامیان این لایحه که از آن به عنوان «لایحه سزار» یاد می‌شود، دراین‌باره گفت که حالا دیگر روسیه و ایران با هزینه افزایش‌یافته مداخله مستقیمشان در سوریه مواجه خواهند شد. اگر دولت آمریکا بخواهد، می‌تواند با استفاده از این تحریم‌های جدید، بشار اسد، روسیه و ایران را تحت فشار قرار دهد تا با جدیت درباره راه‌حلی سیاسی که فراهم‌آورنده ارزش و شأن بنیادین مردم سوریه باشد، مذاکره کنند.

حمایت قانون‌گذاران آمریکایی از ناآرامی‌های اخیر در ایران

● **ایلنا:** قانون‌گذاران آمریکایی از ناآرامی‌های اخیر در ایران حمایت کردند. به گزارش واشنگتن‌تایمز، کنگره آمریکا با انتشار لایحه‌ای از ناآرامی‌های اخیر در ایران حمایت کرد. جو ویلسون، نماینده جمهوری‌خواه ایالت «کارولینای جنوبی»، درباره این لایحه گفت: «با این لایحه کنگره پیامی را به مردم ایران ارسال می‌کند با این مضمون که ما از آرمان‌های دموکراتیک آنها حمایت می‌کنیم و همه تلاش خود را خواهیم کرد تا حاکمیت ایران در قبال نقض حقوق بشر پاسخ‌گو باشد».

دیدار وزرای خارجه پاکستان و عربستان با محوریت ایران
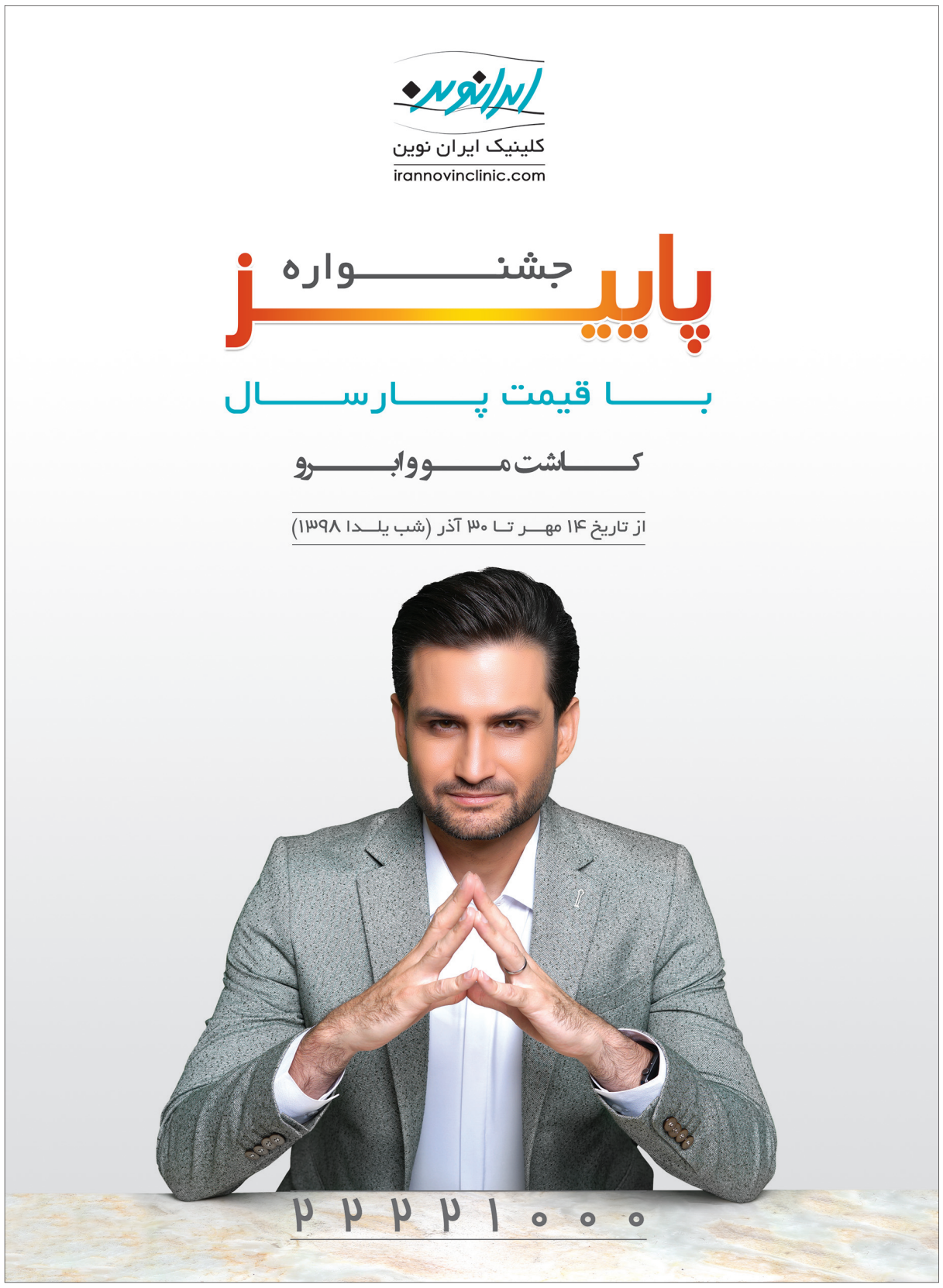
● **ایلنا:** به گزارش خلیج تایمز، شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان، گفت‌وگوهایی را با همتای سعودی خود در ریاض انجام داد. به نظر می‌رسد این دیدار در راستای تلاش‌های اسلام‌آباد برای کاهش تنش در خلیج‌فارس است. در دیدار قریشی با شاهزاده فیصل بن فرهان بن عبدالله، موضوعات منطقه‌ای و بین‌المللی مورد بحث و گفت‌وگو قرار گرفت.